Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
prednesené 19. marca 2020[1]

Spojené veci C-21/19 až C-23/19

Trestné konania
proti
XN (C-21/19),
YO (C-22/19),
P.F. Kamstra Recycling BV (C-23/19),
za účasti:
Openbaar Ministerie

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Odvolací súd Arnhem-Leeuwarden, Holandsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Preprava odpadu v rámci Európskej únie – Smernica 2008/98/ES – Článok 5 ods. 1 – Pojem ‚vedľajšie produkty' – Pôsobnosť nariadenia (ES) č. 1013/2006 – Článok 1 ods. 3 písm. d) – Nariadenie (ES) č. 1069/2009 – Pojem ‚vedľajšie živočíšne produkty' a ‚kategórie materiálov' – Uplatnenie na zmesi vedľajších živočíšnych produktov a odpadu neklasifikovaného ako nebezpečný – Riziko zneužívajúceho obchádzania"

I. Úvod

1. Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Odvolací súd Arnhem-Leeuwarden, Holandsko), sa týka právnych predpisov Únie v oblasti odpadov, a konkrétne prepravy vedľajších živočíšnych produktov zmiešaných s odpadom, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný.

2. Po rozsudku ReFood[2], ktorý sa týkal prepravy vedľajších živočíšnych produktov najmenej nebezpečnej kategórie 3 a zaoberal sa otázkou, či sa takáto preprava riadi nariadením (ES) č. 1069/2009[3] alebo celkovo prísnejším nariadením (ES) č. 1013/2006[4], má Súdny dvor opäť rozhodnúť o vzájomnom vzťahu medzi týmito dvomi nariadeniami, tentokrát však v súvislosti so zmesou materiálov.

3. Táto vec odhaľuje viacero problémov v znení, a teda vo výklade uplatniteľných predpisov, ktoré sa pokúsim opísať.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Rozsudok z 23. mája 2019, ReFood (C-634/17, ďalej len „rozsudok ReFood", EU:C:2019:443).

3 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 1).

4 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 2006, s. 1).

4. Na záver mojej analýzy navrhnem Súdnemu dvoru, aby v súlade s líniou vymedzenou rozsudkom ReFood rozhodol, že na prepravu zmesi vedľajších živočíšnych produktov s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný sa vzťahuje nariadenie č. 1069/2009, a konkrétne ustanovenia uplatniteľné na kategóriu vedľajších živočíšnych produktov, do ktorej patria vedľajšie živočíšne produkty obsiahnuté v tejto zmesi.

II. Právny rámec

A. Právo Únie

1. Právne predpisy týkajúce sa odpadov

a) Smernica 2008/98/ES

5. Článok 2 ods. 2 smernice 2008/98/ES [5] stanovuje:

„Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa do tej miery, v akej sa na ne vzťahujú iné právne predpisy Spoločenstva, vynímajú:

…

b) živočíšne vedľajšie produkty vrátane spracovaných produktov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 1774/2002[[6]], okrem tých, ktoré sú určené na spálenie, skládkovanie alebo použitie v zariadeniach na výrobu bioplynu alebo kompostu;

…“

6. Článok 5 tejto smernice, nazvaný „Vedľajšie produkty“, stanovuje:

„1. Látka alebo vec, ktorá je výsledkom výrobného procesu, ktorého primárnym cieľom nie je výroba tejto veci, sa môže považovať za vedľajší produkt a nie za odpad, ako sa uvádza v článku 3 bode 1, iba ak sú splnené tieto podmienky:

a) ďalšie používanie látky alebo veci je isté;

b) látka alebo vec sa môže použiť priamo bez ďalšieho spracovania iného ako bežný priemyselný postup;

c) látka alebo vec sa vyrába ako neoddeliteľná súčasť výrobného procesu; a

d) ďalšie použitie je zákonné, t. j. látka alebo vec spĺňa všetky relevantné požiadavky pre konkrétne použitie z hľadiska výrobku, ochrany životného prostredia a zdravia a nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí.

…“

5 Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3).

6 Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov neurčených pre ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 273, 2002, s. 1; Mim. vyd. 03/037, s. 92). Uvedené nariadenie bolo zrušené a nahradené nariadením č. 1069/2009.

b) Nariadenie č. 1013/2006

7. V odôvodnení 11 nariadenia č. 1013/2006 sa uvádza:

„Je potrebné predísť duplicite s [nariadením č. 1774/2002], ktoré už obsahuje ustanovenia pokrývajúce celé zasielanie, smerovanie a pohyb (zber, dopravu, manipuláciu, spracovanie, používanie, zhodnotenie alebo zneškodňovanie, vedenie záznamov, sprievodné doklady a sledovateľnosť) živočíšnych vedľajších produktov v rámci, do a zo Spoločenstva."

8. Článok 1 ods. 3 písm. d) tohto nariadenia stanovuje:

„Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia sa vylučuje:

…

d) preprava, ktorá podlieha požiadavkám na schválenie uvedeným v nariadení… č. 1774/2002;

…"

9. Článok 2 bod 35 uvedeného nariadenia obsahuje definíciu „nezákonnej prepravy", ktorá zahŕňa najmä prepravu bez požadovaného oznámenia príslušným dotknutým orgánom alebo bez súhlasu týchto orgánov.

10. Článok 12 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia stanovuje:

„1. Ak sa podalo oznámenie o plánovanej preprave odpadu určeného na zhodnotenie, príslušný orgán miesta určenia a príslušný orgán miesta odoslania môže… vzniesť odôvodnené námietky na základe jedného alebo viacerých nasledujúcich dôvodov a podľa zmluvy:

…

c) plánovaná preprava alebo zhodnotenie nebude v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi v krajine odoslania, ktoré súvisia so zhodnocovaním odpadu, vrátane prípadov, keď sa plánovaná preprava odpadu bude týkať odpadu určeného na zhodnotenie v zariadení, ktoré má nižšie normy spracovania pre určitý odpad, než sú normy v krajine odoslania, pri rešpektovaní potreby zabezpečiť správne fungovanie vnútorného trhu;

…"

2. Právne predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov

a) Nariadenie č. 1774/2002

11. Článok 2 nariadenia č. 1774/2002, nazvaný „Definície", uvádzal:

„1. Na účely tohto nariadenia platia nasledujúce definície:

a) živočíšne vedľajšie produkty: celé telá alebo časti zvierat alebo výrobky živočíšneho pôvodu uvedené v článkoch 4, 5 a 6 neurčené na ľudskú spotrebu vrátane vajíčok, embryí a spermií;

…

d) materiál skupiny 3: živočíšne vedľajšie produkty uvedené v článku 6;

…“

12. Podľa článku 6 tohto nariadenia, nazvaného „Materiál kategórie 3“ „materiál kategórie 3 zahŕňa živočíšne vedľajšie produkty s nasledujúcou charakteristikou alebo všetky materiály obsahujúce tieto vedľajšie produkty“. Slová „alebo všetky materiály obsahujúce tieto vedľajšie produkty“ boli použité aj v definíciách materiálu kategórie 1 a kategórie 2, uvedených v článkoch 4 a 5 tohto nariadenia.

b) Nariadenie č. 1069/2009

13. V odôvodnení 29 nariadenia č. 1069/2009 sa uvádza:

„vedľajšie živočíšne produkty a odvodené produkty by sa na základe posúdenia rizík mali zatriediť do troch kategórií odrážajúcich stupeň rizika, ktoré predstavujú pre verejné zdravie a zdravie zvierat. …“

14. Článok 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Týmto nariadením sa ustanovujú predpisy vzťahujúce sa na verejné zdravie a zdravie zvierat pre vedľajšie živočíšne produkty a odvodené produkty s cieľom predchádzať rizikám pre verejné zdravie a zdravie zvierat pochádzajúcim z týchto produktov a minimalizovať ich, a najmä chrániť bezpečnosť potravinového a krmivového reťazca.“

15. Článok 3 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto pojmy:

1. ‚vedľajšie živočíšne produkty‘ sú celé telá zvierat alebo ich časti, produkty živočíšneho pôvodu alebo iné produkty získané zo zvierat, ktoré nie sú určené na ľudskú spotrebu vrátane oocytov, embryí a spermy;

2. ‚odvodené produkty‘ sú produkty získané prostredníctvom jednorazového alebo opakovaného ošetrenia, transformácie alebo jednotlivých krokov spracovania vedľajších živočíšnych produktov;

…“

16. Články 8, 9 a 10 nariadenia č. 1069/2009 definujú materiál kategórie 1, kategórie 2 a kategórie 3.

17. Článok 41 tohto nariadenia, nazvaný „Dovoz a tranzit“, vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Odchylne od odseku 1 sa dovoz a tranzit:

…

b) vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov, ktoré boli zmiešané s ktorýmkoľvek z odpadov označených v rozhodnutí 2000/532/ES[7] ako rizikový alebo ním kontaminované, uskutočňuje výlučne v súlade s požiadavkami nariadenia… č. 1013/2006.

…“

7 Rozhodnutie Komisie z 3. mája 2000 nahradzujúce rozhodnutie 94/3/ES, ktorým sa vydáva zoznam odpadov podľa článku 1 písm. a) smernice Rady 75/442/EHS o odpadoch a rozhodnutie Rady 94/904/ES, ktorým sa vydáva zoznam nebezpečných odpadov podľa článku 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadoch (Ú. v. ES L 226, 2000, s. 3; Mim. vyd. 15/005, s. 151).

18. Článok 43 uvedeného nariadenia, nazvaný „Vývoz“, vo svojom odseku 5 uvádza:

„Odchylne od odsekov 3 a 4 sa vývoz:

…

b) vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov, ktoré boli zmiešané s ktorýmkoľvek z odpadov označených v rozhodnutí [2000/532] ako rizikový alebo ním kontaminované, uskutočňuje výlučne v súlade s požiadavkami nariadenia… č. 1013/2006.“

19. Článok 48 tohto nariadenia, nazvaný „Kontroly v súvislosti so zasielaním do iných členských štátov“, stanovuje:

„1. Pokiaľ má prevádzkovateľ záujem zaslať materiál kategórie 1, materiál kategórie 2 a mäsokostnú múčku alebo živočíšny tuk z materiálov kategórie 1 a kategórie 2 do iného členského štátu, informuje príslušný orgán členského štátu pôvodu a príslušný orgán členského štátu určenia.

Na základe žiadosti prevádzkovateľa členský štát určenia [príslušný orgán členského štátu určenia – *neoficiálny preklad*] v určenej časovej lehote rozhodne:

a) odmietnuť prijatie zásielky;

b) prijať zásielku nepodmienečne alebo

c) podriadiť prijatie zásielky týmto podmienkam:

   i) ak sa v prípade odvodených produktov nevykonala tlaková sterilizácia, musí sa vykonať, alebo

   ii) vedľajšie živočíšne produkty alebo odvodené produkty musia spĺňať všetky podmienky na zaslanie zásielky odôvodnené v záujme ochrany verejného zdravia a zdravia zvierat, aby sa zabezpečilo, že sa s týmito vedľajšími živočíšnymi produktmi a odvodenými produktmi nakladá v súlade s týmto nariadením.

2. Formuláre žiadostí prevádzkovateľov uvedených v odseku 1 sa môžu prijať v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 52 ods. 3.

3. Príslušný orgán členského štátu pôvodu informuje prostredníctvom systému Traces príslušný orgán členského štátu miesta určenia o zaslaní každej zásielky do členského štátu určenia v súlade s rozhodnutím 2004/292/ES[[8]], pričom uvedie:

a) vedľajšie živočíšne produkty alebo odvodené produkty uvedené v odseku 1;

b) spracovanú živočíšnu bielkovinu z materiálu kategórie 3. …

…

6. Odchylne od odsekov 1 až 5 sa zasielajú vedľajšie živočíšne produkty a odvodené produkty uvedené v týchto odsekoch, ktoré boli zmiešané alebo kontaminované odpadom označeným v rozhodnutí [2000/532] ako rizikový, do iných členských štátov len pokiaľ sú splnené požiadavky nariadenia… č. 1013/2006.

8 Rozhodnutie Komisie z 30. marca 2004 o zavedení systému TRACES a o zmene rozhodnutia 92/486/EHS (Ú. v. EÚ L 94, 2004, s. 63; Mim. vyd. 03/043, s. 637)

…“

20. Článok 54 nariadenia č. 1069/2009 znie:

„Nariadenie… č. 1774/2002 sa zrušuje s účinnosťou od 4. marca 2011.

Odkazy na nariadenie… č. 1774/2002 sa považujú za odkazy na toto nariadenie…“.

B. Holandské právo

21. § 10.60 ods. 2 Wet milieubeheer (zákon o životnom prostredí) stanovuje:

„Zakazuje sa vykonávať činnosti uvedené v článku 2 bode 35 [nariadenia č. 1013/2006].“

22. § 1.1 ods. 6 zákona o životnom prostredí stanovuje:

„… Za odpad sa v nijakom prípade nepovažujú materiály, zmesi alebo veci, ktoré sú vedľajšími produktmi v zmysle článku 5 [smernice 2008/98], pokiaľ tieto vedľajšie produkty spĺňajú podmienky stanovené v uvedenom článku a kritériá uvedené na tento účel vo vykonávacom opatrení prijatom podľa uvedeného článku [smernice 2008/98] alebo vo výnose prijatom ministrom.“

III. Spory vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie pred Súdnym dvorom

23. V rámci troch trestných konaní Openbaar Ministerie (prokuratúra, Holandsko) vytýka spoločnosti P.F. Kamstra Recycling BV a dvom fyzickým osobám, XN a YO, pracujúcim pre túto spoločnosť (ďalej spoločne len „Kamstra Recycling“), že v období od 10. júna 2011 do 19. júna 2012 prevážali z Holandska do Nemecka bez predchádzajúceho oznámenia príslušným orgánom alebo bez ich súhlasu podľa nariadenia č. 1013/2006 zmes soľného roztoku a živočíšnych tkanív, zmes odpadového tuku a soľného roztoku, zmes čistiarenského kalu a iného (neznámeho) odpadu, zmes čistiarenského kalu a odpadu (mliečnych výrobkov) a zmes splaškových kalov zo spracovania odpadových vôd a bielkovinového koncentrátu.

24. Vnútroštátny súd uvádza, že minimálne jednu alebo dve z týchto zmesí tvorili sčasti vedľajšie živočíšne produkty a sčasti iný materiál a že v prípade vedľajších živočíšnych produktov išlo o materiál kategórie 3 v zmysle článku 10 nariadenia č. 1069/2009. Zmesi boli určené na použitie v zariadení na výrobu bioplynu v Nemecku. Prepravy dotknuté vo veci samej neboli oznámené príslušným orgánom a tieto orgány na ne ani nevydali súhlas.

25. Tento súd uvádza, že v prejednávaných veciach vzniká otázka, či preprava zmesí uvedených v obžalobách patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006 alebo do pôsobnosti nariadenia č. 1069/2009.

26. Prokuratúra sa domnieva, že uplatniteľným nariadením je nariadenie č. 1013/2006, keďže zmesi uvedené v obžalobách musia byť v každom jednom prípade kvalifikované ako odpad. Podľa prokuratúry sa otázka, či ide o vedľajšie živočíšne produkty, musí posudzovať na základe kritérií uvedených v článku 5 ods. 1 smernice 2008/98, ako aj na základe vymedzenia pojmu „vedľajšie živočíšne produkty“ uvedeného v článku 3 bode 1 nariadenia č. 1069/2009.

27. Obžalovaní sa naopak domnievajú, že v prejednávanej veci sa má uplatniť nariadenie č. 1069/2009, a nie nariadenie č. 1013/2006, lebo zmesi uvedené v obžalobách sú vedľajšími živočíšnymi produktmi. Ak totiž ide o vedľajší živočíšny produkt, nariadenie č. 1069/2009 má prednosť pred nariadením č. 1013/2006. Obžalovaní v tejto súvislosti zakladajú svoje tvrdenie, že predmetné zmesi sú vedľajšími

živočíšnymi produktmi, na definícii pojmu „živočíšne vedľajšie produkty“ uvedenej v pôvodnom nariadení o vedľajších živočíšnych produktoch, teda v nariadení č. 1774/2002. Podľa tohto nariadenia pojem „živočíšne vedľajšie produkty“ zahŕňa aj „všetky materiály/všetky zmesi obsahujúce vedľajšie živočíšne produkty“.

28. Obžalovaní uznávajú, že je síce pravda, že v nariadení č. 1069/2009 sa už neuvádza, že materiály obsahujúce vedľajšie živočíšne produkty musia byť kvalifikované ako vedľajšie živočíšne produkty. Tvrdia však, že toto nariadenie podľa ich názoru nemalo v úmysle zmeniť definíciu pojmu „vedľajšie živočíšne produkty“ uvedenú v nariadení č. 1774/2002. Obžalovaní na podporu tohto stanoviska odkázali na znalecký posudok z 10. marca 2016, ktorého vykonanie nariadil v prvostupňovom konaní Rechtbank Gelderland (súd v Gelderlande, Holandsko). Na zmesi vedľajších živočíšnych produktov, s výnimkou zmesí vedľajších živočíšnych produktov obsahujúcich nebezpečný odpad, sa tak rovnako vzťahuje definícia pojmu „vedľajšie živočíšne produkty“ uvedená v nariadení č. 1069/2009, a to bez ohľadu na podiel vedľajších živočíšnych produktov v zmesi v pomere k iným materiálom.

29. Rechtbank Gelderland (súd v Gelderlande) sa riadil stanoviskom uvedeným v znaleckom posudku a oslobodil obžalovaných spod obžaloby za skutky, ktoré im boli vytýkané. Prokuratúra následne podala na vnútroštátny súd odvolanie proti uvedeným rozhodnutiam o oslobodení spod obžaloby.

30. Vnútroštátny súd sa v prvom rade pýta, aké je prepojenie medzi pojmom „vedľajšie produkty“ uvedeným v článku 5 smernice 2008/98 a pojmom „vedľajšie živočíšne produkty“ uvedeným v nariadení č. 1069/2009. Konkrétne sa pýta, či materiál, ktorý nemožno kvalifikovať ako vedľajší produkt v zmysle tejto smernice, možno predsa len považovať za „vedľajší živočíšny produkt“ v zmysle tohto nariadenia, a teda ho vylúčiť z pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006 podľa jeho článku 1 ods. 3.

31. Ďalej je podľa vnútroštátneho súdu potrebné poskytnúť výklad článku 1 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 1013/2006 s cieľom určiť, ako treba chápať vylúčenie týkajúce sa „prepravy, ktorá podlieha požiadavkám na schválenie uvedeným v nariadení č. 1069/2009“, z pôsobnosti tohto nariadenia. Podľa tohto súdu vzniká v tejto súvislosti otázka, či sa toto vylúčenie vzťahuje na prepravu vedľajších živočíšnych produktov z jedného členského štátu do druhého členského štátu bez ohľadu na kategóriu, do ktorej tento materiál patrí, alebo či sa vzťahuje iba na prepravu materiálu uvedeného v článku 48 nariadenia č. 1069/2009, t. j. materiálu kategórie 1, materiálu kategórie 2, určitých odvodených produktov z týchto materiálov a spracovanej živočíšnej bielkoviny z materiálu kategórie 3.

32. Vnútroštátny súd sa napokon domnieva, že si musí položiť otázku, či sa má článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 1013/2006 vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na prepravu zmesí vedľajších živočíšnych produktov a iných materiálov, a ak áno, či je relevantný podiel, v akom sú vedľajšie živočíšne produkty zastúpené v zmesi, v pomere k iným materiálom.

33. Podľa tohto súdu je v tejto súvislosti potrebné určiť, či bolo úmyslom definície „vedľajších živočíšnych produktov“ uvedenej v nariadení č. 1069/2009 vykonať podstatnú zmenu definície uvedenej v nariadení č. 1774/2002, a to v tom zmysle, že určité množstvo materiálu zmiešané s určitým množstvom vedľajšieho živočíšneho produktu už viac nemožno bez ohľadu na pomer medzi týmito dvoma množstvami kvalifikovať ako „vedľajší živočíšny produkt“, takže preprava takejto zmesi patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006.

34. Za týchto okolností Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Odvolací súd Arnhem-Leuvarde) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Platí, že materiál, ktorý nie je vedľajším produktom v zmysle smernice 2008/98, nie je *per definitionem* ani vedľajším živočíšnym produktom v zmysle nariadenia č. 1069/2009, a teda tento materiál nie je vylúčený z pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006 podľa článku 1 ods. 3 tohto nariadenia č. 1013/2006? Alebo nie je vylúčené, aby sa na látku vzťahovala definícia ‚vedľajších

živočíšnych produktov‘ v zmysle nariadenia č. 1069/2009, ak takáto látka nespĺňa podmienky stanovené článkom 5 ods. 1 smernice 2008/98, a teda automaticky nepatrí do pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006?

2. Ako sa má chápať pojem preprava, ktorá podlieha požiadavkám na schválenie uvedeným v nariadení č. 1774/2002 (teraz nariadenie č. 1069/2009), v zmysle článku 1 ods. 3 nariadenia č. 1013/2006: Myslí sa tým preprava vedľajších živočíšnych produktov (z jedného členského štátu do druhého členského štátu) bez ohľadu na to, do ktorej kategórie tento materiál patrí? Alebo ide o prepravu materiálu uvedeného v článku 48 nariadenia č. 1069/2009 (pôvodne článok 8 nariadenia č. 1774/2002), ktorý sa obmedzuje na vedľajšie živočíšne produkty a odvodené produkty v zmysle tohto ustanovenia, teda na materiál kategórie 1, materiál kategórie 2 a niektoré z nich odvodené produkty vrátane spracovanej živočíšnej bielkoviny pochádzajúcej z materiálu kategórie 3?

3. Ak sa má pod prepravou, ktorá podlieha požiadavkám na schválenie uvedeným v nariadení č. 1774/2002 (teraz nariadenie č. 1069/2009), v zmysle článku 1 ods. 3 úvodnej časti a písm. d) nariadenia č. 1013/2006 chápať preprava vedľajších živočíšnych produktov (z jedného členského štátu do druhého členského štátu) bez ohľadu na to, do ktorej kategórie tento materiál patrí, má sa v takomto prípade článok 1 ods. 3 úvodná časť a písm. d) nariadenia č. 1013/2006 tiež vykladať v tom zmysle, že tento pojem sa vzťahuje aj na prepravu zmesí vedľajších živočíšnych produktov a iných materiálov, a ak áno, je relevantný podiel, v akom sú vedľajšie živočíšne produkty zastúpené v zmesi v pomere k iným materiálom? Alebo vedľajší živočíšny produkt stráca v dôsledku zmiešania s iným materiálom povahu vedľajšieho živočíšneho produktu v zmysle nariadenia č. 1069/2009 a stáva sa odpadom v zmysle nariadenia č. 1013/2006?“

35. Návrh na začatie prejudiciálneho konania z 19. decembra 2018 bol doručený do kancelárie Súdneho dvora 15. januára 2019. Písomné pripomienky predložili spoločnosť Kamstra Recycling, prokuratúra, holandská, francúzska a rakúska vláda, ako aj Európska komisia. Tí istí účastníci konania a dotknuté osoby, s výnimkou prokuratúry a rakúskej vlády, boli zastúpení na pojednávaní, ktoré sa konalo 4. decembra 2019.

IV. Analýza

36. Postupne budem analyzovať každú z uvedených troch otázok, pričom hneď na úvod zdôrazňujem, že druhá otázka v zásade preberá otázku, na ktorú Súdny dvor odpovedal v rozsudku ReFood, avšak vnútroštátny súd nemal túto odpoveď k dispozícii, keďže rozsudok Súdneho dvora bol vyhlásený až po zaslaní jeho návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

A. O prvej otázke

37. Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má definícia „vedľajších živočíšnych produktov“ v zmysle článku 3 bodu 1 nariadenia č. 1069/2009 vykladať v spojení s definíciou „vedľajšieho produktu“ uvedenou v článku 5 smernice 2008/98, takže pod pojem „vedľajšie živočíšne produkty“ spadá iba materiál, ktorý je zároveň aj „vedľajším produktom“ v zmysle tejto smernice.

38. Z analýzy oboch pojmov vyplýva, že tieto pojmy nie sú prepojené.

39. Po prvé ich definície sa vôbec nezhodujú ani neodkazujú jedna na druhú. „Vedľajší produkt“ v zmysle článku 5 smernice 2008/98 je látka alebo produkt, ktorý je výsledkom výrobného procesu a spĺňa určité podmienky.[9] „Vedľajšie živočíšne produkty“ sú nezávisle definované v článku 3 bode 1 nariadenia č. 1069/2009 ako celé telá zvierat alebo ich časti, produkty živočíšneho pôvodu alebo iné produkty získané zo zvierat, ktoré nie sú určené na ľudskú spotrebu, vrátane oocytov, embryí a spermy.

40. Po druhé pojem „vedľajší produkt“ v zmysle článku 5 smernice 2008/98 je definovaný v protiklade k pojmu „odpad“ v zmysle článku 3 bodu 1 tejto smernice. Tento článok 5 totiž výslovne stanovuje, že „vedľajší produkt“ nie je odpadom. Ako vyplýva z článkov 12, 13 a 14 nariadenia č. 1069/2009, „vedľajšie živočíšne produkty“ v zmysle článku 3 bodu 1 nariadenia č. 1069/2009 naopak môžu byť „odpadom“ v zmysle uvedeného článku 3 bodu 1 smernice 2008/98. Látka teda môže byť „vedľajším živočíšnym produktom“ zodpovedajúcim pojmu „odpad“ bez toho, aby bola „vedľajším produktom“ v zmysle smernice 2008/98.

41. Po tretie, ako uvádza Komisia, za „vedľajší produkt“ v zmysle článku 5 smernice 2008/98 sa môže považovať iba látka alebo vec, pri ktorej je isté, že bude neskôr použitá bez ďalšieho spracovania iného ako bežný priemyselný postup. Tým sa vylučuje možnosť spracovania „vedľajšieho produktu“, a to najmä prostredníctvom sterilizácie, zatiaľ čo v prípade „vedľajších živočíšnych produktov“ sa takéto spracovanie špecificky predpokladá.[10]

42. Po štvrté smernica 2008/98 výslovne uvádza,[11] že sa neuplatňuje na živočíšne vedľajšie produkty, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 1069/2009,[12] okrem tých, ktoré sú určené na spálenie, skládkovanie alebo použitie v zariadeniach na výrobu bioplynu alebo kompostu. V týchto troch prípadoch sa smernica 2008/98 uplatňuje na „vedľajšie živočíšne produkty“ bez toho, aby odkazovala na pojem „vedľajší produkt“ v zmysle článku 5 tejto smernice.

43. Z toho vyplýva, že materiál, ktorý nie je „vedľajším produktom“ v zmysle smernice 2008/98, môže byť napriek tomu „vedľajším živočíšnym produktom“ v zmysle nariadenia č. 1069/2009.

44. Zdôrazňujem, že tento výklad je v súlade s cieľom nariadenia č. 1069/2009, ktorým je zaviesť úplný rámec týkajúci sa prepravy vedľajších živočíšnych produktov.[13]

45. Navrhujem preto, aby Súdny dvor odpovedal na prvú otázku tak, že definícia „vedľajších živočíšnych produktov“ v zmysle článku 3 bodu 1 nariadenia č. 1069/2009 je nezávislá od definície „vedľajšieho produktu“ uvedenej v článku 5 smernice 2008/98, takže materiál môže byť „vedľajším živočíšnym produktom“ bez toho, aby bol „vedľajším produktom“ v zmysle tejto smernice.

B. O druhej otázke

46. Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta Súdneho dvora, ako treba vykladať článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 1013/2006. Vnútroštátny súd sa tým snaží zistiť, či sú všetky prepravy vedľajších živočíšnych produktov bez ohľadu na kategóriu, do ktorej tieto produkty patria, vylúčené z pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006, alebo či sú z pôsobnosti tohto nariadenia vylúčené iba

9 Pozri bod 6 vyššie.

10 Pozri najmä článok 2 písm. g) bod iii), článok 3 bod 19, článok 12 písm. a) bod ii), článok 13 písm. d), článok 14 písm. k) a článok 24 písm. a) nariadenia č. 1069/2009.

11 Pozri článok 2 ods. 2 písm. b) smernice 2008/98.

12 Smernica 2008/98 odkazuje na nariadenie č. 1774/2002, v súlade s článkom 54 nariadenia č. 1069/2009 sa však odkazy na nariadenie č. 1774/2002 považujú za odkazy na nariadenie č. 1069/2009.

13 Pozri rozsudok ReFood, bod 56; pozri tiež článok 2 ods. 2 smernice 2008/98.

niektoré z týchto prepráv. Práve táto otázka bola predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci ReFood, v ktorej som predniesol návrhy [14] a v ktorej bol vydaný rovnomenný rozsudok. Ako som uviedol v bode 36 vyššie, tento rozsudok bol vyhlásený až po podaní návrhu na Súdny dvor v prejednávanej veci.

47. Navrhujem preto, aby Súdny dvor pripomenul svoje rozhodnutie uvedené v bode 62 rozsudku ReFood, teda že článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 1013/2006 sa má vykladať v tom zmysle, že preprava vedľajších živočíšnych produktov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 1069/2009, je vylúčená z pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006, okrem prípadov, keď nariadenie č. 1069/2009 výslovne stanovuje uplatňovanie nariadenia č. 1013/2006.

48. Predmetné prípady sú uvedené v článku 41 ods. 2 písm. b), v článku 43 ods. 5 písm. b) a v článku 48 ods. 6 nariadenia č. 1069/2009. Všetky tieto prípady sa týkajú zmesí vedľajších živočíšnych produktov a nebezpečných produktov.

C. O tretej otázke

49. Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, ako sa má posudzovať preprava zmesí, o aké ide v konaní vo veci samej, ktoré obsahujú vedľajšie živočíšne produkty [15] a iný materiál, v prejednávanom prípade odpad, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný. V podstate sa pýta, či sa má nariadenie č. 1069/2009, posudzované s prihliadnutím na článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 1013/2006, vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na zmes vedľajších živočíšnych produktov s inými materiálmi, ktoré sú odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný, a to bez ohľadu na podiel vedľajších živočíšnych produktov v tejto zmesi.

50. Odpoveď na túto otázku je problematická, o čom svedčia aj rozdielne pripomienky predložené Súdnemu dvoru tak počas písomnej, ako aj počas ústnej časti konania.

51. Táto problematickosť vyplýva zo skutočnosti, že nariadenie č. 1069/2009 sa výslovne nezaoberá otázkou zmesí vedľajších živočíšnych produktov a odpadu neklasifikovaného ako nebezpečný, ďalej zo skutočnosti, že definícia vedľajších živočíšnych produktov uvedená v tomto nariadení vyvoláva otázky týkajúce sa uplatniteľnosti tohto nariadenia na tieto zmesi, a napokon zo skutočnosti, že pokiaľ ide o odpad, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný, prepojenie s nariadením č. 1013/2006 je nejasné.

52. Táto otázka vzniká v nasledujúcom kontexte. Podnik uskutočnil z Holandska prepravu najmä čistiarenského kalu, [16] ktorý v prejednávanej veci predstavuje odpad neklasifikovaný ako nebezpečný, zmiešaného s vedľajším živočíšnym produktom kategórie 3 na účely ich spracovania v zariadení na výrobu bioplynu v Nemecku. Táto preprava sa podľa toho, či sa táto zmes považuje za vedľajší živočíšny produkt, za odpad alebo za vedľajší živočíšny produkt aj odpad zároveň, riadi nariadením č. 1069/2009, nariadením č. 1013/2006, alebo tiež obomi týmito nariadeniami.

53. Dôležité sú praktické otázky. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu a z písomných pripomienok prokuratúry vyplýva, že predmetný kal, posudzovaný sám osebe, a teda nie v spojení s vedľajšími živočíšnymi produktmi, sa považuje za „odpad“ a na jeho prepravu sa vzťahuje postup predchádzajúceho oznámenia a súhlasu stanovený nariadením č. 1013/2006. Ak sa po zmiešaní s vedľajším živočíšnym produktom kategórie 3 považuje za vedľajší živočíšny produkt tejto kategórie

14 Pozri návrhy, ktoré som predniesol vo veci ReFood (C-634/17, EU:C:2019:61).

15 Pojem „vedľajšie živočíšne produkty“ budem ďalej používať tak pre „vedľajšie živočíšne produkty“ v zmysle článku 3 bodu 1 nariadenia č. 1069/2009, ako aj pre „odvodené produkty“ v zmysle článku 3 bodu 2 tohto nariadenia.

16 Ďalšie materiály, ktoré boli prepravované s vedľajšími živočíšnymi produktmi, sú uvedené v bode 23 vyššie, vnútroštátny súd aj účastníci konania, ktorí predložili pripomienky, sa však sústredili práve na čistiarenský kal. V tejto súvislosti zdôrazňujem, že soľný roztok je v podstate slaná voda a k zmesiam obsahujúcim tento materiál neboli predložené nijaké pripomienky. Okrem toho odpadové vody sú základom čistiarenského kalu.

a vzťahuje sa naň iba nariadenie č. 1069/2009, k jeho preprave sa doloží iba obchodný doklad obsahujúci podrobné informácie o povahe predmetného materiálu a prípadne tiež veterinárne osvedčenie [17] a postup oznamovania a súhlasu nie je potrebný. Postup je teda oveľa zložitejší, ak sa uplatňuje nariadenie č. 1013/2006. [18]

54. Na účely poskytnutia odpovede na položenú otázku je potrebné vykladať nariadenie č. 1069/2009 s ohľadom na rozsudok ReFood, a to s prihliadnutím na znenie, účel a štruktúru tohto nariadenia.

1. Závery vyplývajúce z rozsudku ReFood

55. Vec, ktorá je základom tohto rozsudku, sa týkala prepravy vedľajšieho živočíšneho produktu kategórie 3, konkrétne kuchynského odpadu, na ktorý sa vzťahuje článok 10 písm. p) nariadenia č. 1069/2009, z jedného členského štátu a určeného na spracovanie v závode na výrobu bioplynu nachádzajúcom sa v inom členskom štáte. Vnútroštátny súd sa pýtal, či sa táto preprava riadi nariadením č. 1013/2006, a teda vzhľadom na povahu predmetného odpadu podlieha postupu predchádzajúceho oznámenia a súhlasu, alebo sa riadi nariadením č. 1069/2009 a podlieha tak menej zložitému postupu. Vzhľadom na to, že odpoveď závisela od výkladu článku 1 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 1013/2006, vnútroštátny súd položil v tejto súvislosti otázku Súdnemu dvoru.

56. Ako bolo pripomenuté v bode 47 vyššie, Súdny dvor rozhodol, že článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 1013/2006 vylučuje z pôsobnosti tohto nariadenia prepravu vedľajších živočíšnych produktov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 1069/2009, *okrem* prípadov, v ktorých toto nariadenie výslovne stanovuje uplatňovanie nariadenia č. 1013/2006. [19] Súdny dvor konštatoval, že o takýto prípad ide pri zmesiach vedľajších živočíšnych produktov a nebezpečného odpadu, ktoré sú výslovne uvedené v nariadení č. 1069/2009 ako materiál, na ktorý sa vzťahuje nariadenie č. 1013/2006. [20] Súdny dvor naproti tomu zdôraznil, že preprava vedľajších živočíšnych produktov kategórie 3 nepatrí medzi prípady výslovne uvedené v nariadení č. 1069/2009, a preto nepatrí do pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006. [21]

57. Vyplýva z tohto rozsudku, že vzhľadom na to, že zmesi vedľajších živočíšnych produktov a odpadu neklasifikovaného ako nebezpečný nie sú výslovne uvedené v týchto prípadoch, nevzťahuje sa na ne nariadenie č. 1013/2006, ale nariadenie č. 1069/2009?

58. Tento názor zastávajú spoločnosť Kamstra Recycling, holandská vláda a Komisia. Prvé dve sa domnievajú, že pokiaľ ide o vedľajší živočíšny produkt kategórie 3 zmiešaný s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný, zmes patrí do tej istej kategórie. Komisia sa domnieva, že preprava takejto zmesi sa musí považovať za prepravu materiálu kategórie 2. Francúzska vláda sa domnieva, že na prepravu takýchto zmesí sa vzťahuje nariadenie č. 1069/2009, pokiaľ ide o vedľajšie živočíšne produkty obsiahnuté v týchto zmesiach, a nariadenie č. 1013/2006, pokiaľ ide o iný materiál predstavujúci odpad neklasifikovaný ako nebezpečný, z ktorého sú zmesi zložené. [22]

17 Pozri článok 21 ods. 2 nariadenia č. 1069/2009.

18 Pozri rozsudok ReFood, bod 39.

19 Kurzívou zvýraznil generálny advokát. Pozri rozsudok ReFood, body 55, 56 a 62.

20 Pozri rozsudok ReFood, body 53 a 54.

21 Pozri rozsudok ReFood, bod 55.

22 Rakúska vláda rovnako ako prokuratúra predložili pripomienky len počas písomnej časti konania, a teda bez využitia rozsudku ReFood. Rakúska vláda sa domnieva, že na prepravu zmesí vedľajších živočíšnych produktov a odpadu neklasifikovaného ako nebezpečný sa vzťahuje nariadenie č. 1013/2006. Prokuratúra sa podobne ako francúzska vláda, avšak v rozpore s názorom holandskej vlády domnieva, že na prepravu takýchto zmesí sa vzťahuje súbežné uplatňovanie nariadenia č. 1013/2006 a nariadenia č. 1069/2009.

59. Ako zdôrazňuje vnútroštátny súd, pochybnosť existuje z dôvodu zmeny definície „vedľajších živočíšnych produktov“ a „kategórie“ vedľajších živočíšnych produktov, ku ktorej došlo v nadväznosti na zrušenie a nahradenie nariadenia č. 1774/2002 nariadením č. 1069/2009. Nariadenie č. 1069/2009 už vo svojich definíciách pojmov jasne nezhŕňa takéto zmesi. [23]

60. Domnievam sa, že rozsudok ReFood, v ktorom Súdny dvor podrobne preskúmal nariadenie č. 1069/2009 s prihliadnutím na nariadenie č. 1013/2006 a smernicu 2008/98, umožňuje poskytnúť kladnú odpoveď na otázku položenú v bode 57 vyššie.

61. Keďže však Súdny dvor nemal v rámci tohto rozsudku príležitosť zaoberať sa problematikou zmesí vedľajších živočíšnych produktov a odpadu neklasifikovaného ako nebezpečný, je potrebné preskúmať túto problematiku, pričom treba začať vysvetlením pochybností vyvolaných znením nariadenia č. 1069/2009.

2. Pochybnosti vyvolané definíciou „vedľajších živočíšnych produktov“ a „kategórií“

62. Vedľajšie živočíšne produkty sú definované v článku 3 bode 1 nariadenia č. 1069/2009 ako celé telá zvierat alebo ich časti, produkty živočíšneho pôvodu alebo iné produkty získané zo zvierat, ktoré nie sú určené na ľudskú spotrebu, vrátane oocytov, embryí a spermy.

63. Hoci sa pojem „živočíšne vedľajšie produkty“ uvedený v nariadení č. 1774/2002 približoval k tejto definícii, líšil sa v rozsahu, v akom odkazoval na články 4, 5 a 6 tohto nariadenia, ktoré definovali tri kategórie vedľajších živočíšnych produktov. [24] Tieto definície pritom zahŕňali pre každú kategóriu nielen zoznam konkrétne označených vedľajších živočíšnych produktov, ale aj *„všetky materiály obsahujúce tieto vedľajšie produkty“*. [25]

64. Počas platnosti nariadenia č. 1774/2002 tak bolo možné a je tiež nesporné, že odpad neklasifikovaný ako nebezpečný, ako napríklad čistiarenský kal, ktorý bol zmiešaný s vedľajšími živočíšnymi produktmi, predstavoval vedľajšie živočíšne produkty, keďže tieto produkty boli súčasťou „materiálov obsahujúcich tieto vedľajšie produkty“.

65. Články 8, 9 a 10 nariadenia č. 1069/2009, ktoré prebrali a zrevidovali tieto tri kategórie materiálov, tiež obsahujú podobné zoznamy konkrétne označených vedľajších živočíšnych produktov, neobsahujú však už slová „všetky materiály obsahujúce tieto vedľajšie produkty“.

66. Po zmene definície „kategórií“ vedľajších živočíšnych produktov vzniká otázka, či takéto zmesi stále predstavujú vedľajšie živočíšne produkty, alebo či chcel normotvorca vylúčiť zmesi takýchto vedľajších produktov s inými materiálmi z pôsobnosti nariadenia č. 1069/2009.

67. Ako uvádza vnútroštátny súd, doslovný výklad nariadenia založený iba na týchto definíciách vedie k vylúčeniu zmesí vedľajších živočíšnych produktov s inými materiálmi z pôsobnosti tohto nariadenia, avšak zohľadnenie ďalších ustanovení nariadenia, najmä tých, ktoré sa týkajú zmesí vedľajších živočíšnych produktov s nebezpečným odpadom, a genéza týchto ustanovení by mohli brániť takémuto záveru.

68. V dôsledku toho je potrebné poukázať v nasledujúcej časti na tieto ďalšie ustanovenia, ktoré boli preskúmané v rozsudku ReFood, ako aj na genézu nariadenia č. 1069/2009.

23 Pozri body 12 až 15 vyššie.

24 Pozri bod 11 vyššie.

25 Kurzívou zvýraznil generálny advokát. Pozri bod 12 vyššie.

3. Ustanovenia týkajúce sa zmesí vedľajších živočíšnych produktov a nebezpečného odpadu

69. Zmesi vedľajších živočíšnych produktov s nebezpečným odpadom sú uvedené v článku 41 ods. 2 písm. b), v článku 43 ods. 5 písm. b) a v článku 48 ods. 6 nariadenia č. 1069/2009. Tieto ustanovenia s prihliadnutím na prípravné práce umožňujú vyvodiť stanovisko normotvorcu, pokiaľ ide o prepravu zmesí týchto vedľajších produktov s odpadom *neklasifikovaným ako nebezpečný*.

70. Ako Súdny dvor rozhodol v bodoch 53 a 54 rozsudku ReFood, tieto ustanovenia stanovujú výnimku z uplatňovania nariadenia č. 1069/2009, keď uvádzajú, že na prepravu zmesí týchto vedľajších produktov s nebezpečným odpadom sa vzťahuje nariadenie č. 1013/2006.

71. Súdny dvor z toho v bode 55 tohto rozsudku vyvodil, že okrem prípadov výslovne uvedených v týchto ustanoveniach preprava vedľajších živočíšnych produktov *a contrario* nepatrí do pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006.

72. S ohľadom na prípravné práce k nariadeniu č. 1069/2009 sa treba domnievať, že tento záver je uplatniteľný na prepravu zmesí vedľajších živočíšnych produktov s odpadom, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný, keďže tieto zmesi nie sú výslovne uvedené v týchto ustanoveniach.

73. Ako totiž vyplýva z týchto prípravných prác,[26] Európskemu parlamentu bol predložený návrh na zmenu rozsahu výnimiek stanovených v článkoch 41, 43 a 48 nariadenia č. 1069/2009. Cieľom navrhovaných zmien[27] bolo, aby sa zmesi vedľajších živočíšnych produktov s *akýmkoľvek* odpadom, nebezpečným aj nie nebezpečným, dovážali do Únie alebo vyvážali mimo Úniu, tranzitovali cez Úniu alebo odosielali z jedného členského štátu do druhého iba v súlade s nariadením č. 1013/2006.

74. Treba konštatovať, že keď Parlament, a teda normotvorca zamietol tieto pozmeňujúce návrhy,[28] preskúmal otázku režimu uplatniteľného na prepravu zmesí vedľajších živočíšnych produktov s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný a úmyselne vylúčil, že by sa na prepravu týchto zmesí vzťahovala pôsobnosť nariadenia č. 1013/2006.

75. Dodávam, že normotvorca tým nevylúčil tieto zmesi z pôsobnosti nariadenia č. 1069/2009, ale len z pôsobnosti výnimky. Z toho vyplýva, že toto nariadenie sa vzťahuje na zmesi tak s *nebezpečným* odpadom, ako aj s odpadom *neklasifikovaným ako nebezpečný*, avšak nariadenie č. 1013/2006 sa vzťahuje iba na prepravu zmesí s nebezpečným odpadom.

76. Zdôrazňujem, že nič v prípravných prácach nenaznačuje, že by normotvorca chcel zmenou definícií „vedľajších živočíšnych produktov“ a „kategórií“ vedľajších živočíšnych produktov zmeniť rozsah nariadenia č. 1069/2009, pokiaľ ide o tieto zmesi s odpadom, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný. Pôvodný návrh Komisie, na ktorom Parlament a Rada pracovali, používal definície podobné definíciám uvedeným v nariadení č. 1774/2002 a „kategórie“ tak zahŕňali slová „všetky materiály obsahujúce tieto vedľajšie produkty“. Správa z 2. marca 2009, ktorú preskúmal Parlament,[29] ešte obsahovala v zásade tie isté definície. Tieto definície boli zmenené až v pozícii Parlamentu prijatej v prvom čítaní v apríli, teda v pozícii, ktorej zodpovedá nariadenie č. 1069/2009 v konečnom znení, pričom k tejto zmene definícií nebolo uvedené nijaké vysvetlenie.

26 Správa Európskeho parlamentu z 2. marca 2009 o návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov neurčených na ľudskú spotrebu (ďalej len „nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch“) (A6-0087/2009).

27 Pozri pozmeňujúce návrhy 111, 113 a 114.

28 Parlament zamietol tieto pozmeňujúce návrhy v prvom a jedinom čítaní. Znenie schválené Parlamentom po tomto čítaní zodpovedá konečnému legislatívnemu aktu, teda nariadeniu č. 1069/2009 prijatému Parlamentom a Radou.

29 Pozri poznámku pod čiarou 26 vyššie.

77. Zdá sa tak, že zmeny v definíciách vedľajších živočíšnych produktov a kategórií vedľajších živočíšnych produktov nemali nijaký vplyv na otázku uplatnenia nariadenia č. 1069/2009 na zmesi vedľajších živočíšnych produktov s odpadom, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný.

78. Túto analýzu podporuje tiež cieľ nariadenia č. 1069/2009 a štruktúra jeho ustanovení.

79. Pokiaľ ide o *ciele* nariadenia č. 1069/2009, pripomínam po prvé, že z odôvodnení 5 a 6 nariadenia č. 1069/2009 vyplýva, že normotvorca sa snažil stanoviť súdržný a komplexný rámec zdravotných predpisov uplatniteľných na vedľajšie živočíšne produkty, a najmä na ich prepravu, ktoré sú primerané existujúcim zdravotným rizikám a ktoré zohľadňujú environmentálne riziká.[30] Nariadenie č. 1069/2009 tak predstavuje osobitnú právnu úpravu, teda *lex specialis* vo vzťahu k nariadeniu č. 1013/2006, ktorá zahŕňa akékoľvek nakladanie s vedľajšími živočíšnymi produktmi.

80. Po druhé, ako vyplýva z odôvodnenia 11 nariadenia č. 1013/2006 a z článku 2 ods. 2 písm. b) smernice 2008/98, normotvorca sa snažil zabrániť prekrývaniu medzi nariadením č. 1069/2009 a nariadením č. 1013/2006 a tým aj zbytočnej duplicite, ako aj v zásade vyňať prepravu vedľajších živočíšnych produktov z pôsobnosti právnej úpravy v oblasti odpadov.[31]

81. Súdny dvor prevzal tieto kľúčové prvky svojej analýzy a v bode 56 rozsudku ReFood rozhodol, že normotvorca chcel nariadením č. 1069/2009 zaviesť „úplný rámec pravidiel uplatňujúcich sa na prepravu vedľajších živočíšnych produktov a pokiaľ nie je výslovne stanovené inak, vyňať prepravu vedľajších živočíšnych produktov, na ktoré sa vzťahuje, z uplatňovania nariadenia č. 1013/2006“. Inak povedané, úmyslom normotvorcu bolo, aby sa nariadenie č. 1069/2009 vzťahovalo na všetky prepravy vedľajších živočíšnych produktov vrátane zmesí s odpadom, pričom podriadil prepravu zmesí vedľajších živočíšnych produktov s nebezpečným odpadom osobitnému režimu nariadenia č. 1013/2006.

82. Aj *štruktúra* nariadenia č. 1069/2009 vyznieva v tomto zmysle. Stanovením pravidiel pre akúkoľvek prepravu vedľajších živočíšnych produktov najmenej nebezpečnej kategórie 3, cez vedľajšie živočíšne produkty kategórií 2 a 1 až po zmesi s nebezpečným odpadom mal normotvorca v úmysle pokryť všetky situácie týkajúce sa prepravy vedľajších živočíšnych produktov, teda aj zmesí s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný.

83. Zohľadnenie týchto zmesí s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný v nariadení č. 1069/2009 potvrdzuje aj vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 142/2011[32]. Kapitola III prílohy VIII nariadenia č. 142/2011 totiž obsahuje vzorový obchodný doklad, ktorý musia prepravcovia vyplniť a v ktorom sa medzi tovarmi, na ktoré sa uplatňuje, výslovne uvádzajú zmesi vedľajších živočíšnych produktov s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný.[33]

30 Pozri rozsudok ReFood, bod 49.

31 Pozri rozsudok ReFood, body 44, 46 a 47.

32 Nariadenie Komisie z 25. februára 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu, a ktorým sa vykonáva smernica Rady 97/78/ES, pokiaľ ide o určité vzorky a predmety vyňaté spod povinnosti veterinárnych kontrol na hraniciach podľa danej smernice (Ú. v. EÚ L 54, 2011, s. 1), naposledy zmenené vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2019/1177 z 10. júla 2019, (Ú. v. EÚ L 185, 2019, s. 26) (ďalej len „nariadenie č. 142/2011“).

33 Poznámky ku kolónke týkajúcej sa prepravovaného tovaru totiž odkazujú na zoznam tovaru, v ktorom sú uvedené takéto zmesi, o ktorých sa musia vyplniť tieto údaje: „[povaha vedľajšieho živočíšneho produktu alebo odvodeného produktu] zmiešaného s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný [kód EURAL]“.

84. Napriek neistote, ktorú vyvolala zmena v definíciách vedľajších živočíšnych produktov a kategórií vedľajších živočíšnych produktov, tak zo všetkých pravidiel stanovených nariadením č. 1069/2009 vyplýva, že toto nariadenie sa rovnako ako nariadenie č. 1774/2002 pred ním týka všetkých prepráv vedľajších živočíšnych produktov neurčených na ľudskú spotrebu, vrátane zmesí týchto materiálov s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný, a že tieto zmesi treba rovnako ako predtým považovať za vedľajšie živočíšne produkty.

85. V tejto fáze analýzy treba spresniť dôsledky, ktoré je potrebné vyvodiť z uplatňovania nariadenia č. 1069/2009 na zmesi vedľajších živočíšnych produktov s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný.

4. Dôsledky vyplývajúce z uplatňovania nariadenia č. 1069/2009

86. Podľa môjho názoru z uplatňovania nariadenia č. 1069/2009 vyplýva, že preprava zmesí vedľajších živočíšnych produktov s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný sa musí riadiť pravidlami uplatniteľnými na kategóriu, do ktorej patria dotknuté vedľajšie živočíšne produkty. Pokiaľ teda ide, tak ako v prejednávanej veci, o zmesi vedľajších živočíšnych produktov kategórie 3 s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný, uplatnia sa pravidlá uplatniteľné na prepravu tejto kategórie vedľajších živočíšnych produktov.

87. Tento dôsledok vyplýva zo samotného znenia nariadenia č. 1069/2009. Toto nariadenie stanovuje pravidlá uplatniteľné na všetky vedľajšie živočíšne produkty bez ohľadu na ich kategóriu [34] a pravidlá, ktoré sa vzťahujú konkrétne na vedľajšie živočíšne produkty podľa ich kategórií. [35]

88. Nezdieľam teda názor francúzskej vlády, ktorá sa domnieva, že na prepravu týchto zmesí sa vzťahuje súbežné uplatňovanie nariadenia č. 1069/2009 a nariadenia č. 1013/2006, ani názor Komisie, podľa ktorej sa táto preprava riadi pravidlami uplatniteľnými na vedľajšie živočíšne produkty kategórie 2. Z dôvodov, ktoré uvediem v ďalšej časti týchto návrhov, sa domnievam, že nimi navrhované výklady majú za následok také sprísnenie podmienok uložených hospodárskym subjektom, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 1069/2009.

a) O súbežnom uplatňovaní oboch nariadení

89. Francúzska vláda uviedla, že podľa jej názoru sa na zmesi vedľajších živočíšnych produktov s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný vzťahuje súbežné uplatňovanie oboch nariadení. Táto vláda uviedla, že keby sa uplatňovalo iba nariadenie č. 1069/2009, Francúzsko by nemohlo vzniesť námietku proti tomu, aby sa na jeho územie prepravoval čistiarenský kal zmiešaný s vedľajšími živočíšnymi produktmi pochádzajúci z iných členských štátov na účely aplikovania do pôdy, ako by to mohlo urobiť na základe článku 12 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1013/2006. [36] Uvedená vláda tiež poukázala na riziko, že zmes čistiarenského kalu s odpadom zo supermarketov by sa prepravovala do Francúzska na takéto účely bez toho, aby bola dodržaná vnútroštátna právna úprava, ktorá v tejto oblasti ukladá prísne pravidlá. Bez oznámenia tejto prepravy v súlade s nariadením č. 1013/2006 by príslušné orgány miesta určenia nevedeli o tejto preprave a nemohli by stanoviť podmienky pre túto prepravu alebo dokonca zakázať jej odoslanie.

34 Pozri napríklad článok 21 nariadenia č. 1069/2009 týkajúci sa zberu, prepravy a vysledovateľnosti.

35 Pozri napríklad články 12 až 14 nariadenia č. 1069/2009 týkajúce sa odstraňovania a použitia materiálu, pričom článok 12 sa zaoberá materiálom kategórie 1, článok 13 materiálom kategórie 2 a článok 14 materiálom kategórie 3; článok 48 tohto nariadenia vzťahujúci sa na zasielanie materiálu kategórie 1, materiálu kategórie 2 alebo určitých odvodených produktov z tohto materiálu, zmesí s nebezpečným odpadom alebo spracovanej živočíšnej bielkoviny z materiálu kategórie 3 v rámci Únie.

36 Francúzska vláda vysvetlila, že väčšina členských štátov nepovoľuje tento druh použitia čistiarenského kalu zmiešaného s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný a Francúzsko ho povoľuje, avšak za dodržania prísnych pravidiel. Spresnila, že vnútroštátne orgány si v súlade s článkom 12 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1013/2006 vyhradzujú právo zamietnuť prepravu tohto kalu pochádzajúceho z iných členských štátov, ktoré nestanovujú takéto použitie tohto kalu.

90. Domnievam sa však, že na zmesi vedľajších živočíšnych produktov s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný nie je možné súbežne uplatňovať tieto dve nariadenia. Takéto uplatňovanie by v prvom rade zbavilo výnimku týkajúcu sa zmesí s nebezpečným odpadom jej zmyslu, keďže, ako bolo uvedené vyššie, z tejto výnimky s prihliadnutím na jej genézu vyplýva, že pôsobnosť nariadenia č. 1013/2006 sa vzťahuje *iba* na prepravu zmesí s nebezpečným odpadom a preprava zmesí s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný nepatrí do pôsobnosti tohto nariadenia. Ďalej, aj keď je obava vyjadrená francúzskou vládou oprávnená, táto obava nemôže odôvodniť súbežné uplatňovanie oboch týchto nariadení, keďže takéto uplatňovanie nemá oporu v znení týchto nariadení vzhľadom na to, že predmetná preprava nepatrí medzi prípady výslovne stanovené nariadením č. 1069/2009, v ktorých sa uplatňuje nariadenie č. 1013/2006.[37] Napokon uplatňovanie oboch týchto nariadení by bolo v rozpore s cieľmi normotvorcu vyhnúť sa prekrývaniu právnych predpisov.

b) O zaradení dotknutých zmesí do kategórie 2

91. Komisia uviedla, že podľa jej názoru sa na prepravu zmesí vedľajších živočíšnych produktov kategórie 3 s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný vzťahujú pravidlá uplatniteľné na odpad kategórie 2. Tieto prísnejšie pravidlá uvedené v článku 48 ods. 1 až 5 nariadenia č. 1069/2009, pokiaľ ide o zasielanie v Únii, stanovujú najmä povinnosť predchádzajúceho informovania orgánov členského štátu určenia.

92. Táto inštitúcia uvádza, že článok 9 nariadenia č. 1069/2009, venovaný materiálu kategórie 2, obsahuje položku pod písmenom h), ktorá zahŕňa vedľajšie živočíšne produkty okrem materiálu kategórie 1 alebo materiálu kategórie 3. Toto ustanovenie predstavuje zostatkové zaradenie, ktoré sa vzťahuje na všetok materiál jasne neuvedený v kategóriách 1 alebo 3 a môže zahŕňať zmesi s odpadom, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný. Takéto zaradenie vychádza z logiky nariadenia č. 1069/2009, podľa ktorej sa v prípade, že sú dotknuté viaceré kategórie, uplatnia tie kategórie, ktoré upravujú najprísnejší režim.

93. Je samozrejme pravda, že pokiaľ ide o zmesi materiálov patriacich do rôznych kategórií, so zmesou sa má zaobchádzať ako so zmesou patriacou do kategórie, ktorá ukladá najprísnejší režim,[38] pričom tento prístup sa zdá byť v súlade so všeobecne uplatniteľnou logikou v oblasti odpadov[39].

94. Zdôrazňujem však, že normotvorca uviedol, že zavedením nariadenia č. 1069/2009 chce znížiť administratívne zaťaženie hospodárskych subjektov pri zachovaní vysokej úrovne ochrany zdravia.[40] Podľa môjho názoru nie je teda potrebné uplatňovať prísnejší režim okrem prípadov stanovených v tomto nariadení.[41] Domnievam sa pritom, že Súdny dvor by išiel práve nad rámec prípadov stanovených normotvorcom, ak by sa domnieval, že na prepravu zmesí vedľajších živočíšnych produktov kategórie 3 s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný sa má uplatniť režim stanovený pre kategóriu 2.

95. Po prvé pravidlá pre uplatňovanie najprísnejšieho režimu sú stanovené len pre zmesi vedľajších živočíšnych produktov rôznych kategórií,[42] a nie pre zmesi vedľajších živočíšnych produktov s inými materiálmi.

37 Pozri rozsudok ReFood, bod 55.

38 Pozri odôvodnenie 30 nariadenia č. 1069/2009.

39 Pozri v tomto zmysle článok 28 nariadenia č. 1013/2006 a rozsudok z 21. júna 2007, Omni Metal Service (C-259/05, EU:C:2007:363, body 32 až 35).

40 Pozri návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov neurčených na ľudskú spotrebu, predložený 10. júna 2008 [KOM(2008)345 v konečnom znení], bod 5.4. dôvodovej správy.

41 Pozri napríklad osobitné pravidlá uplatniteľné najmä na prepravu kuchynského odpadu uvedené v článku 21 ods. 4 nariadenia č. 1069/2009 a výnimku stanovenú v článku 48 ods. 6 tohto nariadenia.

42 Pozri článok 8 písm. g) nariadenia č. 1069/2009, podľa ktorého do kategórie 1 sú zaradené zmesi materiálu kategórie 1, buď s materiálom kategórie 2, alebo materiálom kategórie 3 alebo materiálom oboch kategórií, ako aj článok 9 písm. g) tohto nariadenia, podľa ktorého do kategórie 2 sú zaradené zmesi materiálu kategórie 2 s materiálom kategórie 3.

96. Po druhé táto zostatková kategória, ktorá bola uvedená už v nariadení č. 1774/2002,[43] podľa svojho znenia zahŕňa vedľajšie živočíšne produkty okrem materiálu kategórie 1 alebo materiálu kategórie 3. Z odôvodnenia 35 nariadenia č. 1069/2009 vyplýva, že táto zostatková kategória sa má rovnako ako predtým vzťahovať na materiály takého druhu, ako sú materiály sú vymenované v kategóriách 1, 2 a 3 tohto nariadenia, ktoré však nie sú v týchto kategóriách výslovne uvedené.

97. Poznamenávam, že pod záštitou nariadenia č. 1774/2002 neboli materiály, akými sú „kože“ a „jednodňová hydina“, konkrétne uvedené v žiadnej kategórii. Tieto materiály preto pravdepodobne patrili do tejto zostatkovej kategórie a museli byť štandardne zaradené do kategórie 2.[44] Normotvorca zachoval toto zostatkové zaradenie rovnako ako predtým ako preventívne opatrenie, aby akýkoľvek iný vedľajší živočíšny produkt neuvedený v žiadnej z troch kategórií bol zaradený do kategórie 2. Táto kategória sa naopak nemá o nič viac ako pod záštitou nariadenia č. 1774/2002 vzťahovať na zmesi s odpadom, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný.

98. Po tretie Komisia na pojednávaní pred Súdnym dvorom uznala, že zaradenie predmetných zmesí do kategórie 2 by v prípade uplatnenia na celý reťazec činností významne zaťažilo hospodárske subjekty,[45] a uviedla, že pravidlá uplatniteľné na vedľajšie živočíšne produkty kategórie 2 sa majú vzťahovať iba na *prepravu* týchto zmesí. Na ostatné činnosti, najmä na zhodnocovanie, sa naďalej vzťahujú pravidlá uplatniteľné na kategóriu 3.

99. Nariadenie č. 1069/2009 však vôbec nestanovuje takéto rozdielne zaradenie podľa činností, ktoré sa s dotknutým materiálom vykonávajú. Ako vyplýva z odôvodnenia 29 a článku 7 nariadenia č. 1069/2009, jediným relevantným kritériom pre zaradenie vedľajších živočíšnych produktov je stupeň rizika, a nie vykonávaná činnosť. Zaradenie vedľajšieho živočíšneho produktu do kategórie sa teda vzťahuje na všetky činnosti vykonávané s týmto vedľajším produktom, od jeho zberu cez jeho použitie až po jeho odstránenie. Z toho vyplýva, že zmes materiálov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 1069/2009, obsahujúcu odpad neklasifikovaný ako nebezpečný nemožno zaradiť do prísnejšej kategórie, v tomto prípade do kategórie 2, iba na účely jej prepravy.

100. Preto sa domnievam, že pokiaľ ide o zmes vedľajších živočíšnych produktov kategórie 3 s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný, takáto zmes patrí do tejto kategórie a na prepravu tejto zmesi v Únii sa vzťahujú pravidlá týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov tejto kategórie.

101. Vnútroštátny súd sa ešte pýta, či sa takéto zmesi majú považovať za vedľajšie živočíšne produkty bez ohľadu na podiel vedľajších živočíšnych produktov v týchto zmesiach.

102. Podiel materiálov sa v nariadení č. 1069/2009 nespomína a nezdá sa, že by išlo o relevantný údaj. Malé množstvo vedľajších živočíšnych produktov kategórie 3 zmiešaných s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný tak v zásade vedie k zaradeniu tejto zmesi ako materiálu patriaceho do kategórie 3.

103. Táto otázka však odráža základnú obavu, a to riziko, aby uplatnenie nariadenia č. 1069/2009 na predmetné zmesi neviedlo k zneužívajúcemu obchádzaniu nariadenia č. 1013/2006. Práve táto obava viedla francúzsku vládu a Komisiu k tomu, aby navrhli uplatnenie dodatočných podmienok. V nasledujúcej časti sa budem preto zaoberať touto otázkou.

43 Pozri článok 5 písm. g) nariadenia č. 1774/2002.

44 Tieto produkty boli odvtedy preklasifikované do kategórie 3, ktorá sa považuje za vhodnejšiu vzhľadom na ich nebezpečnosť, a to v článku 10 písm. b) bode iii) a v článku 10 písm. k) bode iii) nariadenia č. 1069/2009.

45 Francúzska vláda na pojednávaní pred Súdnym dvorom uviedla, že zmes určená na spracovanie v zariadení na výrobu kompostu alebo bioplynu by z dôvodu prechodu do kategórie 2 musela prejsť najskôr tlakovou sterilizáciou, čo by bolo pre hospodárske subjekty osobitne zaťažujúce a nákladné.

5. Riziko zneužívajúceho obchádzania

104. Súdnemu dvoru boli predložené viaceré príklady konaní považovaných za zneužívajúce.

105. Spomenul som už riziko, na ktoré poukázala francúzska vláda, že čistiarenský kal zmiešaný s vedľajšími živočíšnymi produktmi kategórie 3 by sa na účely aplikovania do pôdy prepravoval bez toho, aby o tom boli informované príslušné orgány členského štátu určenia, a aplikoval by sa v rozpore s vnútroštátnymi predpismi.

106. Holandská vláda zas spomenula možnosť, že by sa odpad neklasifikovaný ako nebezpečný nakladal do kamiónov, ktoré neboli dostatočne vyčistené po preprave vedľajších živočíšnych produktov, a v rozpore s ustanoveniami nariadenia č. 1013/2006 by sa považoval za zmes, ktorú upravuje nariadenie č. 1069/2009.

107. Napokon prokuratúra poukázala na možnosť, že by podniky hodili škatuľu od mlieka do odpadu, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný, aby obišli prísnejšie pravidlá nariadenia č. 1013/2006.

108. Jasné nedodržanie pravidiel členského štátu alebo Únie môže predstavovať porušenie, za ktoré možno uložiť sankcie.

109. Ešte chúlostivejšia je situácia, v ktorej hospodársky subjekt formálne dodržiava tieto pravidlá.

110. Pripomínam, že predpokladom existencie zneužívajúceho konania je splnenie subjektívneho prvku a objektívneho prvku.[46] Prvý uvedený prvok vyžaduje, aby hlavným cieľom predmetného konania bolo získať výhodu vyplývajúcu z právnej úpravy Únie tým, že sa umelo vytvoria podmienky potrebné na jej získanie.[47] Druhý uvedený prvok označuje súhrn objektívnych skutočností, z ktorých vyplýva, že aj napriek formálnemu dodržaniu podmienok stanovených právnou úpravou Únie nebol dosiahnutý cieľ sledovaný touto právnou úpravou.[48]

111. Pridanie malých množstiev vedľajších živočíšnych produktov do odpadu neklasifikovaného ako nebezpečný, akým je napríklad čistiarenský kal, môže za určitých okolností predstavovať zneužívajúce konanie.

112. To by bol prípad pridania škatule od mlieka s jediným cieľom obísť uplatnenie nariadenia č. 1013/2006 a uplatniť miernejší postup podľa nariadenia č. 1069/2009.

113. Naopak, ak sa vedľajší živočíšny produkt prepravuje v súlade s osvedčeným postupom v danom odvetví a ak tento postup okrem iného stanovuje, že vedľajšie živočíšne produkty, ako napríklad mlieko v malom množstve, môžu byť pridané do čistiarenského kalu na účely spracovania v zariadení na výrobu bioplynu, nie je potrebné považovať túto prepravu v režime nariadenia č. 1069/2009 za zneužívajúce konanie.

114. Kontrola dodržiavania pravidiel stanovených v nariadení č. 142/2011, najmä pokiaľ ide o hygienu, vysledovateľnosť a množstvo prepravovaných materiálov, by mala umožniť overiť, či preprava uskutočnená v režime nariadenia č. 1069/2009 nepredstavuje zneužívajúce konanie.

115. Nie je však vylúčené, že uplatnenie nariadenia č. 1069/2009 na zmesi vedľajších živočíšnych produktov kategórie 3, prípadne kategórie 1 alebo kategórie 2, s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný neumožňuje primerane dbať na ochranu životného prostredia.

46 Pozri návrhy, ktoré som predniesol vo veci Argos Supply Trading (C-4/15, EU:C:2016:223, point 110).

47 Pozri najmä rozsudok z 21. februára 2006, Halifax a i. (C-255/02, EU:C:2006:121, bod 75).

48 Pozri najmä rozsudky zo 14. decembra 2000, Emsland-Stärke (C-110/99, EU:C:2000:695, bod 52), a z 11. januára 2007, Vonk Dairy Products (C-279/05, EU:C:2007:18, bod 33).

116. Aj v prípade vedľajších živočíšnych produktov kategórie 1 alebo kategórie 2 totiž napriek tomu, že nariadenie č. 1069/2009 zohľadňuje životné prostredie,[49] ak sa na prepravu zmesí vedľajších živočíšnych produktov s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný vzťahuje iba toto nariadenie, môžu pretrvávať pochybnosti o vysledovateľnosti tohto odpadu. Ako tvrdila francúzska vláda na pojednávaní pred Súdnym dvorom, tento fakt možno vysvetliť skutočnosťou, že z oznámenia o preprave týchto zmesí nutne s presnosťou nevyplýva iný materiál, než vedľajšie živočíšne produkty.

117. Okrem toho poznamenávam, že článok 48 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1069/2009 umožňuje podriadiť prepravu vedľajších živočíšnych produktov kategórie 1 alebo kategórie 2 podmienkam, ktorých cieľom je ochrana verejného zdravia a zdravia zvierat, nespomína však riziká súvisiace so životným prostredím.

118. Rozumiem obavám súvisiacim so životným prostredím, ktoré boli vyjadrené v tejto veci, domnievam sa však, že tieto obavy nedovoľujú, aby Súdny dvor vykladal nariadenie č. 1069/2009 takým spôsobom, ktorý by bez existencie príslušného právneho základu sprísňoval podmienky uložené hospodárskym subjektom, ako to navrhujú francúzska vláda a Komisia. Ich návrhy nemôžu predstavovať prijateľný výklad nariadenia č. 1069/2009. V prípade, ak by bolo možné preukázať existenciu uvádzaných rizík, prináležalo by normotvorcovi Únie, aby zmenil platnú právnu úpravu, najmä nariadenie č. 1069/2009.

119. Na základe súčasnej podoby právnej úpravy preto navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na tretiu otázku tak, že nariadenie č. 1069/2009, posudzované s prihliadnutím na článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 1013/2006, sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na zmes vedľajších živočíšnych produktov s inými materiálmi, ktoré sú odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný, a to bez ohľadu na podiel vedľajších živočíšnych produktov v tejto zmesi.

120. Pravidlami uplatniteľnými na prepravu vedľajších živočíšnych produktov určitej kategórie zmiešaných s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný sú pravidlá, ktorými sa riadi preprava vedľajších živočíšnych produktov patriacich do tejto kategórie.

V. Návrh

121. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré položil Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Odvolací súd Arnhem-Leeuwarden, Holandsko), takto:

1. Definícia „vedľajších živočíšnych produktov“ v zmysle článku 3 bodu 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch), je nezávislá od definície „vedľajšieho produktu“ uvedenej v článku 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98 z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc, takže materiál môže byť vedľajším živočíšnym produktom bez toho, aby bol vedľajším produktom v zmysle tejto smernice.

2. Článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu sa má vykladať v tom zmysle, že preprava vedľajších živočíšnych produktov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 1069/2009, je vylúčená z pôsobnosti nariadenia č. 1013/2006, okrem prípadov, keď nariadenie č. 1069/2009 výslovne stanovuje uplatňovanie nariadenia č. 1013/2006.

49 Pozri rozsudok ReFood, bod 49.

Predmetné prípady sú uvedené v článku 41 ods. 2 písm. b), v článku 43 ods. 5 písm. b) a v článku 48 ods. 6 nariadenia č. 1069/2009. Všetky tieto prípady sa týkajú zmesí vedľajších živočíšnych produktov a nebezpečných produktov.

3. Nariadenie č. 1069/2009, posudzované s prihliadnutím na článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 1013/2006, sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na zmes vedľajších živočíšnych produktov a iných materiálov, ktoré sú odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný, a to bez ohľadu na podiel vedľajších živočíšnych produktov v tejto zmesi.

Pravidlami uplatniteľnými na prepravu vedľajších živočíšnych produktov určitej kategórie zmiešaných s odpadom neklasifikovaným ako nebezpečný sú pravidlá, ktorými sa riadi preprava vedľajších živočíšnych produktov patriacich do tejto kategórie.